

§ 7. Den, som meddeler kommissionen urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold, der måtte være af betydning i forbindelse med oplysninger, som er krævet af kommissionen, straffes, for så vidt højere straf ikke derved forskyldes efter borgerlig straffelov, med bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

På samme måde straffes den, som modvirker de af kommissionen foranstaltede undersøgelser eller unnlader at foretage en i medfør af bestemmelsen i § 4, stk. 2, foreskreven anmeldelse.

§ 8. De med kommissionens virksomhed forbundne *udgifter* bevilges på de årlige finanslove.

§ 9. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget fremsattes på handelsministerens vegne af økonomi- og arbejdsminister *Krag*.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres bl. a.:

„Spørgsmålet om rimeligheden af gældende licitationsaftaler blev allerede før krigen taget op af priskontrolrådet med hjemmel i den dagældende prisaftalelov. Priskontrolrådet fandt imidlertid, at spørgsmålene burde drøftes i en kommission, og afgav i 1943 indstilling herom til ministeriet for handel, industri og søfart, der under 21. december 1943 nedsatte en licitationskommission.

Kommissionen afgav i august 1945 en enstemmig betænkning, som indeholdt retningslinier for aftaler, der tilsigtede at regulere konkurrencen ved licitationer. Kommissionen henviste til, at disse retningslinier kunne gennemføres i henhold til den dagældende prislov ved et samarbejde mellem organisationerne og priskontrolrådet.

Samtidig med at handelsministeren i 1946 tiltrådte, at betænkningen skulle danne grundlaget for priskontrolrådets arbejde med sager angående licitationsspørgsmål, anmodede ministeren rådet om at følge udviklingen på dette område med hensyn til de prismæssige konsekvenser af de nye bestemmelser.

Efter at den nye fremgangsmåde ved licitation, der var anbefalet af kommissionen, havde kunnet virke nogen tid under forholdsvis normale forhold, tog prisdirektoratet i 1951 skridt til at iværksætte en undersøgelse af licitationsordningens udbredelse og virkemåde. Efter henstilling fra håndværkets hovedorganisation, Håndværksrådet, udsattes undersøgelsen til påbegyndelse i foråret 1952.

Med tilslutning fra handelsministeriet blev der af prisdirektoratet i september 1952 nedsat et udvalg til at bistå ved gennemgangen af undersøgelsens materiale. Dette udvalg bestod af teknikere samt tjenestemænd fra handelsministeriet, boligministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og prisdirektoratet. I juli 1954 fremsendte udvalget til handelsministeren en beretning, som samtidig tilstilledes de interesserede myndigheder og organisationer til udtalelse.